

IANCU LAURA

Vasárnapból van az ember

Lukács László atyának, nagyrabecsüléssel

*Felénk az ünnep Istené,
esetleg Máriáé,
azahogy Máriáé a fél naptár,
a maradék a szenteké.
Az embernek, ha jut a jóból,
rosszat is adnak mellé,
és sok-sok csokros-bokros utat.
Afféle füstbevont
pálfordulat
követi egymást, mint
költöző madárhad
a földforgást.
Félszemű, félnyelvű csorda,
üszök voltunk,
(hol hatóságok, hol tudományok
terminus technikusa).
Két gyermeket ringattak
egyszerre a teknőbe,
az elsőáldozós leánykák
hó csipkeruháját
az oltár is irigyelte.
Kenyeret csak ostyába ettiünk.
Éltünk mától holnapig,
szakadékból kapaszkodásig,
de akárhogyan görnyedtek a számok,
egy vasárnap sem volt hamis,
minden reggel: születésnap volt,
születésnap a ma is.*